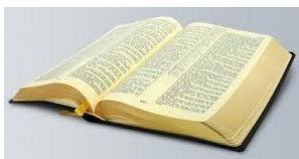

BRIEF AAN DE HEBREEËN

Zeven weken lang (van de 27ste zondag door het jaar tot aan Christus Koning, einde van het kerkelijk jaar) is de tweede lezing genomen uit de *Brief aan de Hebreëen*. Eigenlijk is het geen brief want de traditionele briefaanhef aan de geadresseerde ontbreekt. Het is een soort preek

bestemd voor bekeerde joden. Wie de brief geschreven heeft is onbekend. Hij is geschreven in Italië (waarschijnlijk Rome) want aan het slot zegt de schrijver: 'De broeders uit Italië laten u groeten.' De brief bevat veel verwijzingen naar het Oude Testament en naar de dienst in de tempel van Jeruzalem. Dit doet vermoeden dat de brief geschreven is vóór de verwoesting van de tempel door de Romeinen in het jaar 70. De brief is geschreven met de bedoeling om een terugkeer van de joodse christenen naar het jodendom tegen te gaan. Het aanvankelijk enthousiasme heeft langzamerhand plaats gemaakt voor twijfel, waardoor sommigen dreigen het nieuwe geloof te verliezen. Het gaat hierbij om de tweede generatie christenen. Ze zijn geen ooggetuigen geweest van Jezus (ook niet de schrijver), maar het geloof in Jezus is hen overgeleverd door mensen aan wie het als eerste verkondigd is.

De schrijver wijst er steeds op dat de rituelen en de dienst in de joodse tempel voorafschaduwingen zijn van de komst van Jezus Christus. In tegenstelling tot de sterfelijke hogepriester in de aardse tempel is Jezus door God geroepen om onze Hogepriester te zijn in de hemel. 'De gewone hogepriester is een mens die God om hulp mag vragen voor andere mensen. Hij brengt offers voor wat zij verkeerd gedaan hebben... Toen Christus gestorven was, kreeg hij alle eer in de hemel. God heeft hem daar tot hogepriester voor altijd gemaakt. Dankzij Christus kunnen alle mensen die hem gehoorzaam zijn, voor altijd gered worden' (BGT).

Keer op keer benadrukt de schrijver: blijf geloven. 'Laten we elkaar moed inspreken, zodat we van elkaar blijven houden en de goede dingen blijven doen. Blijf ook naar de kerk komen. Sommigen van jullie doen dat niet meer, en dat is verkeerd. We moeten elkaar steunen, juist nu'. En: 'God vergeet niet hoeveel goede dingen jullie gedaan hebben. Jullie hebben andere christenen geholpen en dat doen jullie nog steeds. Zo hebben jullie laten zien hoeveel je van God houdt. Ik wil heel graag dat jullie je best blijven doen, tot het moment dat God ons zal redden. We vertrouwen erop dat dat zal gebeuren. Word dus niet lui. Volg het goede voorbeeld van mensen die geloven en geduld hebben. Want dan krijg je wat God beloofd heeft' (BGT).

SV

Uit: Andreasblad nr. 21, 7 november 2015